

Blahouš Voharčík

Místopisy

Můj táta byl romantik.
A to s sebou nese
alespoň nedělní
ohníčky v lese.

Když přišel o živnost,
vždycky nás k nim brával
a rady pro přežití
v útlaku, dával.

Měl svoje místečka
a já v rámci nostalgie
žel si dnes vzpomínám
na jeho utopie.

Tím prvním místečkem
je velký balvan.
Nad lesem Budínem,
za tip ho dávám.

Nevím proč,
ale pro mě ten balvan žije.
Budu tam zas chodit,
je plný energie.

Nevím, co bych vám řekl více
neznaje jeho souřadnice.
Porost mechem vám potvrdí,
že už tam nikdo nechodí.

V záhybu křížové cesty
sto metrů, možná i míň,
ke Klátovému mlýnu.
Od Jitřenky a o holi jste tam tak
za hodinu.

Další kámen, to je placák
kousek za hrází Ježkovského,
pro staré známé
vůbec nic nového.

Ústí tam prý chodba
přímo ze zámku.
To se asi někdy zdálo
někomu ve spánku.

Je mi ale u něj dobře
zvláště, když mě žene hoře
nebo mám nějaký pech.
Tak tam chytnu nový dech.

Třetím místem pak
je křížek pana Ebrlete.
Pro mne je mementem.
A pro vás, jak chcete!

Mosty

Řeknete, že mi hrabe ve věži,
ale houby na tom záleží.
Dnes jsem v rámci tréninku
nasadil mostní záminku.

Kladl jsem si otázku,
kolik je v okolí mostů,
lávek, přechodů
a jiných vodních postů.

Tak třeba lávka v Balkovém pekle.
Nic moc, ale k vodě děsně ladí.
Ani tenkrát nebyla pěkná,
když jsme byli mladí.

Potom most na cestě pod mlejnem.
Dá se pod ním chodit.
Odborná prohlídka ze spodu
mohla by se hodit.

A pod Pulečkem jsou hned dva.
Jeden je kamenný -
kdo ví, kolik unese?
Při větší zátěži, podle mě,
třese se.

Ten druhý
tam byl as cvičně.
Kdo ví, jaký by byl,
kdyby se prolomil?

A ten krásný na Budíně?
K němu se váže má vzpomínka.
Nějaký blb tam vyrazil
stavící prkýnka.

Asi po sto metrech
je most přes cestu.
Spodek opevněný
jako v arestu.

Pod ním můstek k stadionu,
nad ním stává stolek.
Vybíraj tam drobné mince
od kluků a holek.

Ten most u Prantláku,
ten má jaksi taky dost.
Pokud se vůbec může říci"
"Tohleto je také most."

Pod tím mostem je ostrůvek
a na něm lavička.
Mohla by být zcela pěkná
k posezení chvílička.

Pod ním starý kamenný,
ten je stále stejný.
Padesát let, co ho znám,
vidět na něm není.

Stálo by však za pozornost,
že tam dříve než ten most,
někdy býval brod
a to směrem na východ.

Pak dlouho nic, samá voda.
Hráz Huťáku není nová.
A ten most na ní,
ten mi bere spaní.

Často jsem pod ním chodil,
kotníky ve vodě brodil.

Chytil rukou bělice,
těch tam bylo nejvíce.

Potom lávka přes Mlejncák.
Ta tam není jen tak tak!
Kdysi pod ním podjel vor,
chodí se tam do Babor.

A ta lávka na Valše?
To je, pane, paráda.
Tam si klidně pozvěte
svého kamaráda.

Z druhé strany od Častrova,
tam je voda zcela nová.
Za mě tam nebylo nic,
ale mostů je tam víc.

Tak na příklad v Hliništích
byly hnedle čtyři.
Jen pod jedním teče voda,
k těm dalším jen míří.

Ten první pod krajní stokou
dnes už není vidět.
A že neznáš ty další?
To by ses měl stydět.

A nad Mlejncákem
je klenutý starý.
Ten se svatým je zasypaný,
snad to někdo spraví.

Možná vás to udivuje,
proč se o to starám.
Já jen tak -
z mostů nerad padám.

Netvrdím, že musí spadnout,
já bych se na ně poíval.
Znalců tady máme dost.
Tak, a už jsem dozpíval.

Dalších víc než pět mostů
jsem zde neuvedl.

A rád se k tomu přiznám.
Ty pro mě už nemaj význam.

Blahouš